

HİCRET

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا
أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

Muhterem Müslümanlar!

Allah kelâmı Kur’ân, geçmiş peygamberlerin ve onlara iman eden insanların, kâfirler tarafından hicret etmeye zorlandıklarından ve imanları uğruna yurtlarını bırakıp başka yerlere göç ettiklerinden söz eder.

Peygamberimiz ve ilk Müslümanlar da daha önceki Peygamberler ve ümmetlerin âkıbetine maruz kaldılar. Mekke müşrikleri Peygamberimize karşı İslâm’ı tebliğ etmeye başladığı andan itibaren karşı bir tavır takındılar. Bu tavır, sadece İslâm’ı reddetmekten ibaret kalmadı, Peygamberimiz alaya alındı, müminlere baskı uygulandı. Bu baskılar, İslâm’ın Mekke’de yayılmaya başlaması üzerine eziyet ve işkenceye dönüştü. Müslümanların başına gelenlere çok üzülen Peygamberimiz (s.a.s.), bir grup Müslümanın Habeşistan’a hicret etmesine izin verdi. Müslümanlara uygulanan üç yıllık boykotun ardından Hazreti Peygamberin en büyük destekçisi olan amcası Ebû Tâlib’in ölümü, müşriklere fırsat verdi, onların işkence ve baskıları dayanılmaz hâle geldi. Böyle bir ortamda İslâm’ı tebliğ edemeyeceğini anlayan Peygamberimiz (s.a.s.), Tâif’e giderek yeni bir çevrede İslâm’ı anlatmaya çalıştı. Fakat orada da sert bir tepkiyle karşılaştı, Mekke’ye dönmek mecburiyetinde kaldı. Bu sırada Akabe’de tanıştığı Medineli Müslümanlar, Hazreti Peygamberi ve dolayısıyla Mekkelî Müslümanları şhirlerine davet ettiler.

Hatta Medine’ye geldikleri takdirde, canlarını ve mallarını kendi çocuklarını korudukları gibi, koruyacaklarına söz verdiler.

Mekkelî müşriklerin, Darü’n-Nedve denilen meclislerinde toplanıp Hazreti Peygamberi öldürme planları yaptıklarından Peygamber Efendimiz Cebrail vasıtasıyla haberdar oldu. Hazreti Ebû Bekir’in evine gitti ve onunla birlikte Medine’ye hicret etmeyi kararlaştırdı. Neticede sâdik dostu Ebû Bekir ile beraber dünya tarihinin en kutlu yolculuğunu gerçekleştirdi.

Kıymetli Müminler!

Peygamber Efendimizin Mekke’den Medine’ye hicretiyle İslâm tarihinde yepyeni bir dönem başladı. Mekkelî müşriklerin baskı, eziyet ve işkencelerine maruz kalan Müslümanlar, hicret sayesinde güvenli bir ortama ulaşmışlar, güçlenmişler ve Hazreti Peygamberin önderliğinde kendi varlıklarını kabul ettirmişlerdir.

Hazreti Muhammed (s.a.s.) Medine ve çevresinde bulunan kabilelerle hemen temasa geçmiş ve onlarla antlaşmalar yapmıştır. Daha önce Müslümanların varlığını reddeden Mekkelî müşrikler, Hudeybiye Antlaşması ile bunu ilk defa kabullenmek mecburiyetinde kalmışlardır.

Yüce Allah, imanları uğruna yurtlarını terk eden müminleri şu ayette övmektedir: **“İman edip hicret eden ve Allah yolunda cihad edenler ve hicret edenleri barındırıp yardım edenler var ya; işte onlar hakîki müminlerdir. Onlar için bir bağışlanma ve bol bir rızık vardır”** (el-Enfal, 8/74).

Aziz Müslümanlar!

Hicret, İslâm tarihinde bir dönüm noktasıdır. İslâm’ın sabırdan aksiyona geçişi demektir.

Hicret, İslam tarihinin en büyük hadisesidir. Bunun için Müslümanlar takvimlerinin başlangıcı olarak hicreti kabul etmişlerdir.

Hicret, kötü şartlardan kaçış değil; İslâm’ın hükümlerini yaşatacak ve yaşayacak yeni şart ve mekân arayışıdır.

Peygamberimiz; **“Hakîki hicret, kötülükleri terk etmektir.”** (İbn Mâce) ve **“Hakîki muhacir, Allah’ın yasakladığı şeylerden kaçan, onları terk eden kimsedir.”** (Buhârî) buyurmuştur.

O hâlde bizler de Allah’ın yasakladığı şeylerden kaçınıp nefsimizin kötü isteklerini frenleyerek her ân hicret hâlinde olabilir ve hicret sevabına nâil olabiliriz.

ПРЕСЕЛЕНИЕТО – ХИДЖРЕТ

29

ХУТБЕ

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا
أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

Уважаеми мюсюлмани!

Коранът, словото на Аллах Теаля, ни разказва за пейгамберите и за хората, повярвали на техния призив, които били принудени от неверниците заради вярата си да напуснат и изоставят родината си, и да се преселят на други места.

Пратеника на Аллах (с.а.с.) и първите мюсюлмани били подложени на същата участ, както предишните пейгамбери и техните народи. Още от момента, в който Пейгамбера (с.а.с.) започнал да призовава хората към исляма, мекканските езичници се противопоставили на този негов призив, започнали да се подиграват с него и да упражняват натиск върху последователите на новата религия. С разпространението на исляма в Мекка този натиск се превърнал в изтезания за мюсюлманите. Пратеника на Аллах (с.а.с.) много съжалявал за случващото се с мюсюлманите и затова позволил на малка група от тях да се преселят в Хабешистан – днешна Етиопия. След тригодишния натиск, който езичниците упражнили върху мюсюлманите, починал и Ебу Талиб, чичото на Пейгамбера (с.а.с.) и негов най-голям защитник. Това се превърнало във възможност за езичниците, които засилили своите изтезания срещу вярващите до такава степен, че те вече били нетърпими.

Пейгамбера (с.а.с.) разбрал, че в такива условия е невъзможно да продължи своя призив към исляма, и затова отишъл в Таиф, където се надявал да намери нова среда, сред която да разкаже за повелите на исляма. Там обаче също срещнал твърдата реакция на езичниците и затова се наложило още веднъж да се завърне в Мекка.

В същото време мединските мюсюлмани, с които по-рано Пратеника (с.а.с.) се бил запознал в местността Акабе, предложили на Пейгамбера (с.а.с.) и мекканските мюсюлмани да се преселят в Медина, като им обещали, че ако се преселят, ще пазят живота и имуществата им така, както пазят собствените си семейства.

Хазрети Пейгамбер (с.а.с.) получил известие от меляикето Джебраил, че мекканските езичници са се събрали на съвещание в Дар-ун-недвѐ и планират да го убият. Пратеника на Аллах (с.а.с.) отишъл в дома на най-близкия си приятел – Ебу Бекир (р.а.), където решил заедно с него да се преселят в Медина. Така не след дълго се осъществило най-святото преселение в човешката история.

Скъпи вярващи!

С преселението на Хазрети Мухаммед от Мекка в Медина започва една нова ера в ислямската история. Мюсюлманите, които били подложени на насилие, преследвания и мъчение от мекканските езичници, благодарение на преселението вече били по-силни и се намирали в безопасна среда. Така под лидерството на Пейгамбера (с.а.с.) те успели да продължат своето съществуване. Не след дълго Пратеника на Аллах (с.а.с.) започнал преговори с племената, живеещи в околностите на Медина, и сключил договори с тях. Така мекканските идолопоклонници, които преди не приемали съществуването на ислямското общество, сега – със сключването на договора при местността Худейбийе – за първи път трябвало да приемат този факт.

Всевишния Аллах в Свещения Коран похвалил вярващите, които поради вярата си изоставили своите домове и родина, като повелил: **„А които вярват и се преселят, и се борят по пътя на Аллах, и тези, които приютяват и подкрепят, тези са истинските вярващи. За тях има опрошение и щедро препитание“** (ел-Енфал, 8: 74).

Братя мюсюлмани!

Преселението – хиджрет, е важна повратна точка в ислямската история и преход на ислямската общност от състоянието на търпение към състояние на устрем и действие. Хиджретът е най-важното събитие в ислямската история. Именно затова мюсюлманите са го приели за начало на своя календар.

Хиджретът не е миграция за избавяне от лошите условия на живот и намиране на по-добри, а е търсене на нови условия и среда, в която мюсюлманинът ще може да живее свободно и да упражнява повелите на своята религия.

Пейгамбера (с.а.с.) е казал: **„Истинското преселение е изоставянето на порицаните дела“** (Ибн Мадже), а в друго предание е разяснил: **„Истинският мухаджир – преселник, е онзи, който отбягва и изоставя онези неща, които Аллах е забранил“** (Бухари).

Тогава, уважаеми братя, ние също можем да станем мухаджири и да получим награда за нашето преселение, ако се пазим от злите дела и лошите прищевки на нашето его...

İLMİN VE ÂLİMLERİN DEĞERİ

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا
وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ ط
قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَظُنُّونَ وَالَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ع

Muhterem Müslümanlar!

İslâm dini Asr-ı Saadetten günümüze kadar ilme, okumaya, bilgiye ve âlime büyük önem vermiştir. Bu öneme binaen Yüce Rabbimiz, Kur'an'ın ilk ayetinde: *“Yaratan Rabb'inin adıyla oku. O insanı alâktan yarattı. Oku, senin Rabbin en cömert olanıdır. O kalemle yazmayı öğretendir. İnsana bilmediğini öğretendir.”* (el-Alâk, 96/1-5) buyurmuştur. Daha birçok ayet-i kerimede Yüce Allah, ilme değer vermiş ve âlimleri övmüştür. *“Sakin cahillerden olma!”* (el-En'âm, 6/35); *“Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Ancak akıl sahipleri hakkıyla düşünür.”* (ez-Zümer, 39/9); *“Allah içinizden iman edenlerle, ilme nâil olanların derecelerini yükseltir.”* (el-Mücadele, 58/11); *“Allah'a karşı, kulları içinden ancak âlim olanlar derin saygı duyarlar.”* (Fâtır, 35/28) buyuran Rabbimiz Allah'tır.

Değerli Müminler!

Peygamber Efendimiz (s.a.s.), *“Âlimler peygamberlerin vârisleridirler”* (Keşfü'l-Hafâ) buyurarak, âlimleri kendisine vekil olarak tayin etmiştir. Çünkü ilim, imanın direği ve ibadetlerin özüdür. İlim, yüce Yaratanı tanımanın ve onun yüce kudretini görmenin delilidir. İlim, yücelmenin, büyük mertebelere nâil olmanın ve Peygamberlere vâris olmanın yoludur. İlim, gerek Allah katında ve gerekse insanlar nazarında, yüksek bir kıymete mazhar olmanın mükâfatıdır.

Kıymetli Kardeşlerim!

İnsanların bu dünyada göstermiş oldukları gayret ve çabaları, iki cihanda huzur ve mutluluğa erişebilmek içindir. İşte, bu amaca ulaşanlar; hiç şüphesiz okumaya, ilme ve âlime değer verenler olmuştur. Çünkü ilmin, eğitimin ve öğretimin, âlimin değerinin olmadığı bir yerde, huzurdan ve gelişmeden bahsedilemez. Bugün toplumumuzun işlediği kötülüklerin kaynağında maalesef bilgisizlik ve cehalet vardır. Bilinmelidir ki, bir toplumun huzur ve güveni; ilimden, bilgiden eğitimden ve âlime verilen değerden geçer.

Bir milleti yücelten ve çağlara hâkim kılan, ilimdir. Fertlerini okumaya, öğrenmeye, ilme ve bilgiye teşvik etmeyen, ilmî araştırmalara önem vermeyen, ilim adamı yetiştirmeyen, ilme ve âlime gereken değeri vermeyen milletlerin kalkınması ve yücelmesi mümkün değildir. Karanlıklardan aydınlığa, sıkıntılardan mutluluğa çıkmanın, cehalet ve tembellikten kurtulmanın, yeryüzünde kalkınmanın, büyümenin ve söz sahibi olmanın tek yolu, ilimdir.

Değerli Kardeşlerim!

Öyleyse İslâm ümmeti olarak hep birlikte huzurlu, mutlu ve güvenli bir toplumda yaşamak istiyorsak, üzerimize düşen çabayı gösterelim. İlme, eğitime ve okumaya değer vererek, kötülüklerle ve hoş olmayan davranışlara bir son verelim. Çünkü huzur ve mutluluğun yolu ilimden geçer, bunun için özümüze dönerek, ilme ve âlime gereken değeri ve kıymeti verelim.

Hele Peygamberlerin vârisleri ve vekilleri olan âlimlerimize, dinde bize önderlik ve rehberlik yapan, bizleri bilgilendiren, her defasında bıkmadan usanmadan vaaz ve irşatta bulunan âlimlerimize, hocalarımıza gereken saygıyı ve kıymeti gösterelim. Yüce Allah bizleri ilimden ve âlimlerin yolundan ayırmasın! Onların feyiz ve bereketlerinden mahrûm bırakmasın!

Hutbemi Peygamberimiz (s.a.s.)'in bir hadis-i şerifinin meâli ile bitiriyorum. *“Ya bilen ol, ya öğrenen ol, ya dinleyen ol, ya da ilmi sevenlerden biri ol. Sakın beşincisi olma helâk olursun!”* (Fethu'l-Kebir)

СТОЙНОСТТА НА НАУКАТА И УЧЕНИТЕ

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ أَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا
وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ
قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ

Уважаеми мюсюлмани!

Първата повеля в Свещения Коран, който е низпослан като напътствие за хората, е: „Икра! (Чети!)“. Именно поради това нашата свята религия още от епохата на щастието отдава особено значение на науката, учението и учените хора.

Обръщайки внимание върху това, Всевишния Аллах повелява: „Чети [о, Мухаммед] в името на твоя Господар, Който сътвори, сътвори човека от съсирек! Чети! Твоят Господар е Най-щедрия, Онзи, Който научи чрез калема, научи човека на онова, което не е знаел“ (ел-Аляк, 96: 1–5).

А в редица други айети, обръщайки внимание върху стойността на учените и науката, Той повелява: „И не бъди от невежите!“ (ел-Енам, 6: 35), „Нима са равни онези, които знаят, и онези, които не знаят? Поучават се само разумните хора“ (ез-Зумер, 39: 9), „Аллах ще въздигне по степени онези от вас, които вярват и са дарени със знание“ (ел-Муджаделе, 58: 11), „Боят се от Аллах само знаещите сред Неговите раби“ (Фатър, 35: 28).

Скъпи братя!

Казвайки: „Учените са наследници на пейгамберите“, Пратеника на Аллах (с.а.с.) е упълномощил учените да изучават и разпространяват религията след него, тъй като науката е основата и същ-

ността на вярата. Чрез нея рабът опознава своя Създател и доказва Неговата сила. Тя е средството, чрез което човек се издига до най-високата степен, където се превръща в наследник на пейгамберите, и причината, чрез която човек печели доверие и стойност както пред хората, така и пред Аллах (с.т.).

Уважаеми вярващи!

Всички старания и усилия, които полагаме в земния си живот, са с една-единствена цел: да спечелим щастието и мира както на този свят, така и в отвъдния. Няма съмнение, че постигналите това са онези, които са отдали стойност на науката и учените. Защото там, където науката и учените нямат никаква стойност, не може да се говори за развитие и просперитет. Виждаме, че основният извор на лошотиите, извършвани в обществото ни днес, са невежеството и незнанието и че доверието и мирът в едно общество зависят от стойността, която то отдава на науката, учението и учените хора. Най-значимият фактор, който доминира и възвеличава един народ, е науката. Затова напредъкът на общества, в които не се отдава значение на науката, учението и учените, е невъзможен. Единственият път, чрез който човек може да достигне до щастието, е да се отърве от невежеството и мързела и да се развие в науката.

Уважаеми братя!

Ако искаме мюсюлманска общност да живее в мир, сигурност и щастие, нека сторим това, което е по силите ни. Нека се върнем към своята същност, изоставим лошите си навици и обърнем необходимото внимание на науката, учението и учените в него.

Искам да завърша хутбето си с думите на любимия ни Пратеник, който е казал: „Бъди учен или ученик. Бъди слушащ или обичащ науката, но никога не бъди пети, за да не бъдеш от губещите“ (Фетх-ул-кебир).

DÜĞÜN ÂDÂBİ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ
مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeş- lerim!

Peygamber Efendimiz, Medine'ye hicretinin ikinci yılında sevgili kızı Fâtıma'yla, amcasının oğlu Hazreti Ali'yi evlendirmişti. Hazreti Fâtıma'nın çeyizi, bir parça kadife, bir su tulumu ve içi güzel kokulu ızdır otuyla doldurulmuş bir yastıktan ibaretti. Hazreti Fâtıma'nın mehri ve çeyizi gibi, düğün yemeği de gayet sade ve mütevazıydı. Buna rağmen o gün Peygamber kızının düğününe şahit olanlar, "Biz, Fâtıma'nın düğününden daha güzel bir düğün görmedik." (İbn Mâce) demişlerdi.

Muhterem Müslümanlar!

Evlilik, Allah'ın emri, Peygamberimizin sünnetidir. Dünyada da ahirette de huzura, mutluluğa, berekete ve cennete ulaştıran kıymetli bir başlangıçtır. Rasûl-i Ekrem'in ifadeyle evlilik, "dinin yarısını korumaya" (Beyhakî) vesiledir.

Evliliğin ilk adımı olan düğünlerimiz ise, sevdiklerimizin şahitliği ve güzel dilekleri eşliğinde gerçekleşen merasimlerdir. Düğünle yeni bir ailenin kurulduğu ilân edilir; iki ömür bir yuvada birleşir. Geleceğe dair umutlar güçlenir; sevinçler paylaşılır. Sağlıklı ve hayırlı nesiller ihsan etmesi, ülfet, muhabbet ve merhamet lütfetmesi için Allah'a dua edilir.

Aziz Kardeşlerim!

Her hâliyle ümmetine örnek olan Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.), yeni evlenenlere "Allah senin için bu düğünü mübarek eylesin!" (Müslim) diye dua etmiş, neşe ve mutluluk içinde yapılan düğünlerde meşrû eğlenceye izin vermiştir. Ancak düğünlerin gösterişten uzak, sâde, samimî ve mutedil bir şekilde yapılması

onun sünnetidir. Zira müminler için hayatın en önemli ölçülerinden biri aşırılıktan sakınmaktır. Kullukta, sevinçte, öfkede, üzüntüde, eğlence de daima dengeli olmalıdır.

Değerli Müminler!

Kur'an-ı Kerim, aile kurma konusunda müminlerin birbirine destek olmasını isterken, Peygamberimiz de evlenmeye niyet edenlere Allah'ın yardımcı olacağını müjdelemiştir. İslâm'da esas olan, evliliği kolaylaştırmaktır. Nitekim "En bereketli nikâh, külfeti en az olanıdır." (Ahmed b. Hanbel) şeklindeki nebevî ilkeyi unutmak, çoğu zaman maddî ve manevî zararlara sebep olmaktadır. Her aşamada gereğinden fazla yapılan düğün harcamaları, günümüzde aileleri sıkıntıya sokmaktadır. Evlenmek isteyen gençler, düğün masraflarının makul ölçüleri aşması sebebiyle zorlanmakta, hatta evlilikten uzak durmaktadır. Düğünden sonra uzun süre borç ödemek, ailenin ilk yıllarını maddî sıkıntı ve huzursuzlukla geçirmesine sebep olmaktadır. Hâlbuki sâdelikte asâlet, tevâzuda hikmet vardır.

Muhterem Müminler!

Allah Rasulü (s.a.s.), yeni evlenen bir sahabe'ye "Bir koyunla dahi olsa düğün yemeği ver." (Buhârî) şeklinde tavsiyede bulunmuştur. Ancak asıl maksadı dostlarımızı buluşturmak ve gönül almak olan düğün yemekleri, israf sofralarına, riyâ, gösteriş ve şatafata dönüşmemelidir. Nitekim düğün davetlerinde zengin-fakir ayrımı yapılmamasını emreden Peygamberimiz, zenginlerin davet edilip fakirlerin unutulduğu düğün yemeğini "en kötü yemek" (Buhârî) olarak nitelendirmiştir.

Kıymetli Müslümanlar!

Mümin olarak bizlere yakışan, nikâh, nişan, sünnet ve düğün merasimlerinde İslâm'ın çizdiği meşrûiyet dairesinde hareket etmektir. Eğlenirken ölçülü ve dengeli olmak, İslâm'ın ilkelerinden taviz vermemektir. Yüce Rabbimizin "Ey iman edenler! Allah'ın size helâl kıldığı iyi ve temiz şeyleri siz kendinize haram kılmayın ve Allah'ın koyduğu sınırları da aşmayın. Zira Allah haddi aşanları sevmez." (el-Mâide, 5/87) ayetine gönülden uymaktır.

ПРАВИЛА ПРИ ВДИГАНЕ НА СВАТБА

31

ХУТБЕ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ
مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

Уважаеми братя!

Във втората година след преселението Пратеника на Аллах (с.а.с.) омъжил любимата си дъщеря за Хазрети Али (р.а.). Чеизът на Фатима (р.анха) се състоял от парче кадифе, кожен мях и възглавница, пълна с ароматни треви. Както зестрата и чеизът, така и сватбената гощавка на Хазрети Фатима била изключително скромна. Но въпреки това онези, които участвали в тази сватба, казвали: „*Никога не сме виждали по-хубава сватба от сватбата на Фатима*“ (Ибн Мадже).

Уважаеми мюсюлмани!

Женитбата е повеля на Аллах и е от суннета на Неговия Пратеник. Освен това тя е едно ценно начало, което води към щастието и благодатта както на този свят, така и в отвъдния. А според словата на Расул-и Екрем (с.а.с.) женитбата е средство „за опазване на половината от религията“ (Муслим).

Сватбите, които са първата стъпка към женитбата, са церемонии, които се провеждат в присъствието на нашите близки и роднини, с добри пожелания и молитви. Със сватбата се обявява създаването на едно ново семейство, обединяването на два живота под един покрив, в едно гнездо. Засилват се надеждите за бъдещето, споделя се щастието и се отправя дуа към Аллах Тебараке ве Теаля да ги дари със здраве, добро поколение, любов, милост и берекет.

Скъпи братя!

Пратеника на Аллах (с.а.с.), който е пример за неговата общност във всяко свое действие, е отправял дуа към младоженците, като казал: „*Нека Аллах стори сватбата ви благодат за вас!*“ (Муслим). Позволено е по време на сватбите, които са време за радост и веселба, да се правят пиршества, които са в границите на религиозните норми. Но както вече споменахме, провеждането на обикновени и скромни сватби е от суннета на Пратеника (с.а.с.).

Защото една от най-важните мерки в живота на вярващите е да избягват разточителството. Вярващият трябва да бъде винаги умерен – в своята радост, гняв, веселие или тъга.

Скъпи вярващи!

Свещеният Коран изисква от вярващите да си помагат в изграждането на семейството, а Пратеника на Аллах (с.а.с.) ни известява, че Аллах Теаля ще помогне на онзи, който е възнамерил да се ожени. Основното нещо в исляма е да се улеснява при бракосъчетанието. Но поради това, че забравяме пейгамберското наставление, в което се казва: „*Най-благодатната сватба е онази, която е с най-малко разходи*“, сватбите често причиняват материални и морални щети у хората.

Прекомерните разходи, които се правят във всеки етап от сватбата, и днес поставят много семейства в затруднено положение. За ради това, че разходите преминават нормалното ниво, в много случаи младежите, които възнамеряват да се женят, се затрудняват от това, а има и такива, които дори избягват да се женят. А когато дълго време след сватбата на младото семейство се налага да изплаща заемите, които са взели, това става причина да прекарат първите си години в затруднения и притеснения. А всъщност, както е казано: „В обикновеността има благородство, а в смиреннието – мъдрост“.

Уважаеми мюсюлмани!

Наставлявайки един от новоженените се сахабии, Пратеника на Аллах (с.а.с.) е казал: „*Дай сватбена гощавка, та дори само с една овца*“ (Бухари).

Обаче сватбените тържества, чиято основна цел е да се срещнат приятели и роднини и да се отправят добри пожелания, не трябва да се превръщат в разточителни, надменни и лицемерни обреди. Защото Пейгамбера (с.а.с.), който наставява, когато се канят гостите, да не се прави разлика между богати и бедни, казва, че „най-лошата гощавка“ е онази, на която са поканени само богатите (Бухари).

Скъпи вярващи!

Това, което приляга на нас като вярващи по време на никях, нишан, суннет или сватба, е да не се отделяме от начертаната – позволената, линия на нашата религия. Когато се веселим, да бъдем умерени и да не правим компромиси с принципите на исляма. И нека всички ние от сърце се придържаме към словата на Аллах, Който повелява: „*О, вярващи, не възбранявайте благата, които Аллах ви е разрешил, и не претъпвайте!* Аллах не обича претъпващите“ (ел-Манде, 5: 87).

AHDE VE VERİLEN SÖZE SADIK KALMAK

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ
وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ
أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ

Muhterem Müslümanlar!

Ahitlere, sözleşmelere, verilen vaatlere uymak Müslümanın önemli bir görevi ve asil bir sıfatıdır. Ahitlerine vefa gösterenlere cennette ikram müjdelenmiştir. Rabbimiz ahitlerini yerine getirenleri şöyle müjdelemektedir: *“Emanetlerine ve ahitlerine riayet edenler; şahitliklerini dosdoğru yapanlar; namazlarını koruyanlar; işte bunlar cennetlerde ikram edilip ağırlanırlar.”* (el-Meâric, 70/32-35)

Kıymetli Kardeşlerim!

Bir insanın vefa göstereceği, sözünü tutacağı ilk makam, Rabbi'nin makamıdır. Yani ilk dikkat edeceğimiz husus Rabbimize karşı, yaratıcımız olan Allah'a karşı ahdimizi yerine getirmektir. İşte o ahdimiz Rab olarak, yani bu dünyada herşeyi düzenleyici, yerli yerine oturtucu, hayatın kurallarını düzenleyici olarak Rabbimizi bileceğimize dair verdiğimiz sözdür.

Rabbimiz bu sözümüzü, Peygamber Efendimiz (s.a.s.) aracılığı ile tekrar bize hatırlatmıştır. Âyet-i kerîmede şöyle buyrulur: *“Hani Rabbin ezelde Âdemoğullarının belelerindeki zürriyetlerini almış, onları kendilerine karşı şahit tutarak, ‘Ben sizin Rabbiniz değil miyim?’ demişti. Onlar da, ‘Evet, şahit olduk (ki Rabbimizsin).’ demişlerdi. Böyle yapmamız kıyamet günü, ‘Biz bundan habersizdik.’ dememeniz içindir.”* (el-A'râf, 7/172)

Muhterem Müminler!

Ahde vefa, verdiği sözde durmak, yaptığı anlaşmaya sâdik kalmaktır. İnsanın kişiliğini oluşturan en önemli değerlerden birisi vefalı oluşudur. Peygamber Efendimiz o cahiliye toplumunda bile bu karakteri, bu sıfatı ile meşhur olmuş, Muhammedü'l-emîn diye anılmıştır.

Bir de kendimize bakalım. Eğer hem Rabbimize hem de Onun kullarına karşı vefasızlık edersek hâlimiz nice olur bir düşünelim. Allah indinde sözünde durmayan bir kul olarak anılıp cennet yerine cehenneme gideriz. İnsanlar arasında ise sözüne güvenilmez bir kimse olur, itibarımızı kaybederiz.

Değerli Kardeşlerim!

Ahde vefa göstermemek insanın karakterini, ahlâkını öylesine bozar ki, şeytana ait sıfatlar üstümüze yapışır ve hüsrana uğramaktan kurtulamayız.

Peygamber Efendimizin münafıklık ââmetlerini sayarken ifade ettiği şu dört şeyin hepsinin de ahde vefasızlıkla irtibatlı olduğunu görmekteyiz. Efendimiz (s.a.s.) şöyle buyurur: *“Dört şey kimde bulunursa, o kişi halis münafik olur. Kimde bunlardan biri bulunursa, onu bırakana kadar kendisinde münafıklıktan bir haslet kalmış olur: Kendisine bir şey emanet edildiği zaman hıyanet eder, bir şey söylediği zaman yalan söyler, ahitleşince sözünde durmaz, bir kimse ile hasımlaşınca haktan ayrılır.”* (Müslim)

Aziz Cemaat!

Rabbimize verdiğimiz ahdimizi yenileyelim. Bundan kastımız, ahdimizi yerine getirme irademizi yenilemektir. Sonra da Ona verdiğimiz ahdimizin bir ifadesi olarak Allah Rasûlünün hayat ilkelerine sarılalım. Kullarına karşı verdiğimiz ahitlerimizi ne kadar yerine getirebildik diye bir de onu yeniden gözden geçirelim.

Allah hepimize mağfîret eylesin!

ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ОБЕТА И ДАДЕНАТА ДУМА

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ
وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ
أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ

Уважаеми мюсюлмани!

Спазването на обета, на сключените споразумения, дадената дума и обещания е сред най-важните задължения на мюсюлманина и е от неговите благородни качества. Онези, които спазват своите обети, ще бъдат наградени с вечния дженнет. Всевишния Аллах ги известява с това по следния начин: „И които за повереното им и за своя обет внимават, и които в своите свидетелства са правдиви, и които намазите си усърдно изпълняват, те ще бъдат на почит в дженнетските градини“ (ел-Меаридж, 70: 32–35).

Скъпи братя!

Мястото, където най-напред един човек трябва да удържи на думата си, е обещанието му пред Всевишния Аллах. Тоест най-напред трябва да внимаваме и да извършим обета си пред нашия Създател и Господар, Аллах Теаля. А именно обещанието, което сме дали, че ще Го опознаем като Господар, Създател, Регулатор и Законопоставител на този свят.

Всевишния Аллах ни напомня за това наше обещание в айета, който е низпослал чрез Пейгамбера (с.а.с.) и в който се повелява: „И когато твоят Господар извади от синовете на Адем, от гърба им, тяхното потомство, и ги накара да засвидетелстват за себе си: „Не съм ли аз вашият Господар?“, казаха: „Да, свидетели сме“. [Питах ви, за] да не кажете в деня на съживяването: „Бяхме нехайни за това!“ (ел-Араф, 7: 172).

Уважаеми вярващи!

Спазването на обета е удържане на дадената дума и изпълнение на сключените споразумения. Една от най-важните ценности, които съставляват човешката личност, е лоялността. Дори в епохата на невежеството Пратеника на Аллах (с.а.с.) се прочул с това качество и бил наричан „Мухаммед-ул-емин (Доверения Мухаммед)“.

Сега нека погледнем към нас самите. Какво ще бъде положението ни, ако ние не държим на обещанията си нито пред Аллах, нито пред Неговите раби? Ако се прочуем с това, че не изпълняваме своя обет пред Аллах, ще попаднем в джехеннема вместо в дженнета. А ако се прочуем с това лошо качество сред хората, ще загубим тяхното доверие и никой повече няма да вярва на думите ни.

Скъпи братя!

Неизпълнението на дадения обет и дума развалят човешкия характер и морал до такава степен, че впоследствие той започва да се споменава с някои от лошите качества на шейтана и повече не може да се спаси от пагубата.

Виждаме, че и четирите неща, които Пратеника на Аллах (с.а.с.) изброява като признаци на лицемерието, са свързани с неизпълнението на дадения обет. Той казва следното: „Има четири неща – който ги притежава, той е чист лицемер (мюнафък). *А който има качество от тези особености, то той притежава чертите на лицемерите. Когато му се повери нещо, злоупотребява; когато говори, лъже; когато обещае, не изпълнява; когато спори, ругае* и се отделя от истината“ (Бухари и Муслим).

Уважаеми мюсюлмани!

Дошло е време да подновим обета си пред нашия Господар, тоест да подновим волята си за неговото изпълнение. После, като израз на даденото от нас обещание, да обгърнем житейския пример – суннета на Неговия Пратеник. И още веднъж да преразгледаме колко от обещанията, които сме дали на Неговите раби, сме изпълнили досега.

Моля се на Аллах Теаля да опрости греховете на всички нас!